

τώρα χίλια πράγματα καὶ συμπληρώνει τὰς γνώσεις τῆς διερχομένη ἀκροποδῆται τοὺς διαδρόμους ἢ ἐνσκήπτουσα ὀρμητικῆ εἰς τὴν αἴθουσαν ὅταν ἀρχίζῃ νὰ σκοτεινιάζῃ. Δὲν εἶνε ἐπομένως μυστήρια δι' αὐτὴν αἱ κυρίαί ποῦ ἡμίγυμοι διορθώνουν τὴν κόμην των, οἱ ἄνδρες ποῦ βάφουν τὰ μουστάκια των, οἱ ὑπηρέται ποῦ ἐναγκαλιζονται τὰς ὑπηρετρίδας, οἱ τολμηροὶ νέοι, τὰ ψιθυρίσματα, τὰ νυκτερινὰ λάθη, αἱ σκιαὶ ποῦ γλυστροῦν εἰς τοὺς διαδρόμους, τὰ πνιγμένα γέλοια, αἱ συκρατούμενα κραυγαί. Ἡ μικρὰ ἀκούει, βλέπει, καταιβάζει τὰ μάτια καὶ κοκκινίζει.

Ὅταν εὐρίσκεται μετὰξὺ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν συγγενῶν τῆς, ἀκούει τὰ σχέδια τῶν ἐπιχειρήσεων, τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ χρήματος, τὰς συνωμοσίας πρὸς ἀπογύμνωσιν τῶν εὐπίστων τοὺς συνδυασμοὺς πρὸς ὕψωσιν τῶν λογαριασμῶν.

Καθ' ὅλον τῆς τὸν βίον δύο πρόσωπα τῆς ἔκαμαν ἐντύπωσιν. Μία ὠραία ξανθὴ κυρία, ἡ ὁποία διήλθε τρεῖς μῆνας εἰς τὸ ξενοδοχεῖον σκορπίζουσα τὸ χρήμα ἀπὸ τὰ παράθυρα, μὴ πληρώνουσα τοὺς λογαριασμοὺς τῆς, κινήσασα τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ πατρὸς τῆς καὶ ἡ ὁποία ἐκάλεσε τὸν ξενοδόχον εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς καὶ τὸν ἀπέλυσεν ἔπειτα ἀπὸ πέντε ὥρας μειδιῶντα καὶ εὐχαριστημένον· καὶ ἓνας κύριος ὠχρὸς καὶ ἰσχνός, ὁ ὁποῖος ἔμεινεν ὀλίγας ὥρας μόνον, δὲν ὠμίλησεν εἰς κανένα, κατέπιε δύο ποτήρια νεροῦ καὶ τὸ μεσημέρι ἠτύχτην ἔνευσεν ἀνοιξίας τὰς φλέδας του.

ΜΑΤΘΙΑΔΗ ΣΕΡΑΦ

— 88 —

Συζυγικαὶ ἀδρότητες

Ἡ σύζυγος. — Ξεύρεις τί διάβαζα σήμερα, ἄνδρ μου, σὲ μιὰ στατιστικῆ; Πῶς μέσα εἰς τὰς φυλακὰς οἱ ἐνενηντα τοῖς ἑκατὸν εἶνε ἄγαμοι. Πῶς τὸ ἐξηγεῖς αὐτό;

Ὁ σύζυγος. — Τὸ ἐξηγῶ, πῶς οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι προτιμοῦν νὰ πᾶνε στὴ φυλακὴ παρὰ νὰ πάρουν γυναῖκα!..